

nedfat til 450 Rd., men det er efter min Mening et allfor lidet Afslag, der finder Sted. Seg skal imidlertid bemærke, at det maaskee senere kan blive oplyst — jeg haaber, der vil blive nedfat et Udvalg for at tage denne Sag under Overveelse — hvorledes det forholder sig med hans Gjæld til Livrenteanstalten. Det kan maaskee være, at der er et saa stort Afdrag at betale dertil, at der bliver meget Lidet tilbage for ham at leve af, og i saa Fald stiller Sagen sig for mig noget anderledes, idet man da kun hjælper ham til at betale sin Gjæld til en Anstalt, for hvilken Staten er Garant. Dette vil som sagt senere kunne blive oplyst, og man kan derefter tage sin Beslutning; men var der ikke en saadan Omstændighed tilstede, forekommer det mig, at man aldrig kunde være kommen til mere end høist til Halvdelen af, hvad der under almindelige Forhold kunde tilkomme denne Mand.

Fjerd: Ofte hører man ude i Befolkningen den Anke, at man har Bannfæltighed ved at blive en uduelig og forfømmelig Embedsmand quit, men næsten ligesaa ofte hører man den Anke, at har man endelig naaet, hvad man ønsker, at faae en saadan Embedsmand afflediget, at da Affledigelsen skeer i Raade og med Pension. Seg kan derfor ikke Andet end hilse det foreliggende Forslag med Glæde, thi det forekommer mig, at Regjeringen her er slaaet ind paa en ny Vej. Det forekommer mig nemlig, at Regjeringen er gaaet ind paa uden mindste Betingelse at give en saadan forfømmelig Embedsmand Affled og saa lade Rigsdagen dømme om, hvorvidt han skal have Pension eller ikke. At det egentlig skulde være Regjeringens Tanke, at Rigsdagen, navnlig Folkethinget, skulde være villig til at give en Mand Pension, en Mand, om hvem det i Motiverne til Lovforslaget hedder, at Regjeringen har ladet ham tildele en meget alvorlig Trettesættelse for Uorden og Forsømmelighed i sin Embedsførelse, en Mand, om hvem det endvidere hedder, at han har gjort sig skyldig i meget grove Pligtforsømmelser, og at hans hele Forhold iøvrigt var uforeneligt med den ansvars- og betydningsfulde Post, han beklædte, at Folkethinget skulde være vil-

ligt til at give en Mand Pension, for hvem Regjeringen ikke har kunnet fremsføre et eneste Ord til Undskyldning, det troer jeg rigtignok ikke. Seg troer meget snarere, men det er jo muligt, at jeg tager feil, at det er Regjeringens Mening at ville indskyde sig under Folkethinget, at den høitærede Minister ikke har kunnet frigjøre sig for det Tryk, der har været øvet paa ham, enten fra den Paagjældende selv eller fra andre Udenforstaaende, og forsaavidt som denne Tanke skulde være rigtig, da skal jeg støtte Regjeringen derved at stemme imod, at den paagjældende Embedsmand erholder nogensomhelst Pension.

Justitsministeren: Det maa ikke betragtes som en ny Vej, Regjeringen er slaaet ind paa ved nærværende Lovforslag, men det er den i den gjældende Lovgivning ligefrem befalede Vej. Det er ligefrem Pensionslovens Bestemmelse, hvorefter Regjeringen har at følge den Vej, som her er fulgt; naar en Embedsmand afflediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedsforbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Afgtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov. Saaledes byder Pensionsloven. Man har altsaa i saa Henseende ligefrem fulgt den ved Loven befalede Vej. Med Hensyn til Størrelsen af Pensionen, da vil den jo blive Gjenstand for nærmere Overveelse, men et æret Medlem (Winther) har allerede fremhævet et Forhold, som især har havt en afgjørende Indflydelse ved Fastsættelsen af det Forslag, der her er fremkommet, og det er det meget store contractmæssige Afdrag, som i længere Tid paahviler den Paagjældende. Beløbet skal senere blive opgivet aldeles notagtigt med Rd. Mk. og Sk., men hvis ikke baade Finansministeren og jeg erindre ganske feil, saa vil dette Afdrag udgjøre mellem 3 og 400 Rd. Det vil som sagt naturligtvis blive opgivet paa Hvid og Skilling, hvad den Paagjældende har at udrede, og derefter ville mine Herrer see, at det bliver en meget trang og kummerlig Understøttelse, som der tilsidst bliver tilbage, naar det bliver afdraget, som det Offentlige skal have. Da jeg fremlagde Sagen, bemærkede jeg udtrykkelig, at jeg meget be-